

การออกแบบกิจกรรมอีเว้นท์ในการสื่อสารเชิงวัฒนธรรมผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาด
เพื่อการส่งเสริมการขาย

Designing Event Activities for Cultural Communication of Community Cotton
Fabrics in Ban Lat Village to Promote Sales

สุรีพร คลังพระศรี^{1*}, กุลธิดา ภูมิเหล่าแจ้ง² และปิยาภรณ์ พงศ์ศาสตร์³

Sureepron Klungprasri^{1*}, Kulthida Poomlaochaeng² and Piyaphon Phongsart³

^{1*,2,3}อาจารย์ สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

^{1*,2,3}Lecturer from Communication Arts the Faculty of Management Sciences Rajabhat Mahasarakham University

*Corresponding Author Email: Sureepron.k@rmu.ac.th

Received: 29 October 2025 Revised: 28 December 2025 Accepted: 7 January 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบกิจกรรมอีเว้นท์ในการสื่อสารเชิงวัฒนธรรมผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาด เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยมีกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 20 ที่มาจากการเลือกตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากเอกสารและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง มาวิเคราะห์แบบเชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า การออกแบบงานกิจกรรมอีเว้นท์ในการสื่อสารเชิงวัฒนธรรมผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาด เน้นการออกแบบสร้างสรรค์ โดยการใช้สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมในการสื่อให้เห็นถึงความหมาย คุณค่า กรรมวิธีในการผลิตของผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดโดยสืบทอดวิธีการทอผ้ามาจากบรรพบุรุษสู่ลูกหลานซึ่งเป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้จากคนในชุมชน ออกแบบกิจกรรมที่สร้างสรรค์แนวคิดและสุนทรียศาสตร์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะดึงดูดความสนใจของผู้รับสารหรือกลุ่มเป้าหมาย เสริมสร้างบรรยากาศ และสร้างประสบการณ์ที่น่าจดจำเกี่ยวกับผ้าฝ้าย ทั้งนี้ โดยมีการใช้องค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ภาพ เสียง สี เสียง และประสบการณ์ ผ่านการมองเห็นการได้ยินและการสัมผัส ที่ถูกผสมรวมเข้าด้วยกันอย่างกลมกลืนในกิจกรรมเชิงปฏิบัติการกระบวนการในการจัดกิจกรรมอีเว้นท์ในการสื่อสารเชิงวัฒนธรรมผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดตามโดเมนด้านการออกแบบสร้างสรรค์จำนวน 4 รูปแบบ ประกอบด้วย 1) การออกแบบเนื้อหา มีการจัดแสดงนิทรรศการโชว์ลวดลายผ้า สีของผ้าฝ้ายจากการมัดย้อมด้วยสีจากธรรมชาติ เช่น การย้อมผ้าด้วยโคลน เปลือกไม้ รากไม้ต่างๆ เป็นต้น และการมัดย้อมครามจากต้นคราม 2) การออกแบบทีมงาน มีการสร้างสรรค์ทีมในการจัดกิจกรรมอีเว้นท์ที่สื่อสารเชิงวัฒนธรรมผ้าฝ้ายของชุมชนบ้านลาดโดยใช้ “ทีมผ้าฝ้าย” ทั้งนี้ผู้ร่วมกิจกรรมต้องสวมใส่ชุดผ้าฝ้ายเพื่อสื่อให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของงานอีเว้นท์ 3) การออกแบบโปรแกรมงาน คือ มีการจัดโปรแกรมงานที่หลากหลายโดยการคำนึงถึงรูปแบบของกิจกรรมที่จัดให้ไม่ซ้ำซ้อนและมีความต่อเนื่องซึ่งจะสามารถสร้างประสบการณ์การมีส่วนร่วมและความน่าประทับใจให้กับผู้เข้าร่วมงานอีเว้นท์ ทั้งนี้ ประกอบไปด้วย 4 โปรแกรม ได้แก่ การโชว์นิทรรศการลวดลายและสีของผ้าฝ้าย การโชว์สาธิตการย้อมผ้าด้วยสีจากธรรมชาติ การแสดงโชว์เปิดงานชุดระบำผ้าฝ้าย และการแสดงแฟชั่นโชว์แบบร่วมสมัยโดยสมาชิกกลุ่มแปรรูปผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดมาเดินแบบร่วมกับนางแบบและนายแบบ และ 4) การออกแบบบริบทสิ่งแวดล้อม มีการ

ตกแต่งสถานที่แวดล้อมในการจัดกิจกรรมอีเว้นท์โดยมีการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับกระบวนการในการผลิตผ้าฝ้ายจากธรรมชาติ ซึ่งกลุ่มแปรรูปผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดจะใช้เส้นใยธรรมชาติและจะย้อมจากสีธรรมชาติโดยใช้หลักการมัดย้อมเพื่อให้ได้ลวดลายที่แตกต่างกันออกไปอย่างเป็นธรรมชาติ

คำสำคัญ: การออกแบบกิจกรรมอีเว้นท์, การสื่อสารเชิงวัฒนธรรม, ผ้าฝ้ายชุมชน

Abstract

This research consists purposes were to design an event activity for cultural communication of community cotton textiles in Ban Lat Village. It employed a qualitative research approach. The research instrument was a semi-structured interview. The target group consisted of 20 participants selected through purposive sampling based on predefined criteria. Data collected from relevant documents and semi-structured interviews were analyzed using content analysis. The research findings revealed that the design of event activities for the cultural communication of community cotton textiles in Ban Lat Village adopts a creative design approach that employs cultural symbols to communicate the meanings, values and traditional production processes of locally woven cotton. These practices, inherited across generations, reflect the transmission of indigenous knowledge within the community. The activities were developed to integrate creative concepts and aesthetic principles with the aim of engaging audiences, enhancing the event atmosphere, and creating memorable cultural experiences. The event design was structured around four creative design domains: 1) content design, emphasizing exhibitions of textile patterns and colors produced through natural dyeing processes, including mud, plant based materials and indigo 2) theme design, utilizing a cotton-based theme to reinforce cultural identity through participant dress codes 3) program design, comprising exhibitions, live demonstrations of natural dyeing, an opening cultural performance and a contemporary fashion show involving community members and 4) environmental context design, which incorporated natural materials and spatial arrangements reflecting traditional cotton production and natural dyeing practices.

Keywords: Event Design, Cultural Communication, Bhan Laat Community Cotton

บทนำ

ผ้าไทยเป็นภูมิปัญญาล้ำค่าของบรรพชนรุ่นเก่าที่สืบทอดต่อเนื่องกันมาเป็นระยะเวลายาวนาน ซึ่งมีความหลากหลายทั้งรูปแบบ ลวดลาย และสีสันทัน แตกต่างกันไปตามความเชื่อและประเพณีวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น เช่น ผ้าฝ้าย ผ้าขาวม้า ผ้าไหม ผ้าแพรวา ผ้าย้อมคราม และผ้ามัดหมี่ เป็นต้น จะเห็นได้จากกระทรวงวัฒนธรรมมีโครงการรณรงค์การแต่งกายด้วยผ้าไทย เพื่อสนอง

นโยบายของภาครัฐ โดยให้หน่วยงานทุกภาคส่วนนำผ้าไทยไปใช้เป็นเครื่องแต่งกายเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมไทย รวมทั้งส่งเสริมอุตสาหกรรมผ้าประจำถิ่น เพื่อกระจายรายได้สู่ชุมชน อีกทั้งยังเป็นการประชาสัมพันธ์ผ้าไทยท้องถิ่นให้แพร่หลายอีกด้วย

ทั้งนี้ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับการสร้างสรรค์เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมวัฒนธรรมยังเป็นการสร้างฐานให้ชุมชนมีความรักในท้องถิ่นและรักษาวัฒนธรรมของตนเองซึ่งจะนำไปสู่การทวงแขนและสำนึกรักบ้านเกิดของคนในชุมชน (จริยญา ตูมะแก้ว, 2566, น.9) ในปัจจุบันธุรกิจอีเว้นท์กำลังเติบโตและได้รับความนิยมเป็นอย่างมากประเทศไทย เช่น คอนเสิร์ต ละครเวที กิจกรรมการแสดงโชว์สาธิต การจัดนิทรรศการ และการแสดงแฟชั่นโชว์ เป็นต้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่เน้นความคิดสร้างสรรค์ที่สร้างความประทับใจจะได้รับความสนใจและสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ชมส่งผลให้อีเว้นท์นั้นมีประสิทธิภาพค่อนข้างสูง โดยเฉพาะงานอีเว้นท์ที่ส่งเสริมด้านวัฒนธรรม มุ่งเน้นเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของความเป็นไทยซึ่งได้แก่ วิถีชีวิต (Way of Life) ภายใต้อรรถนุก (Fun) ส่งผลให้วัฒนธรรมความเป็นไทย รวมทั้งวิถีชีวิตความเป็นคนไทยดึงดูดมีเสน่ห์และไม่ซ้ำใคร (จิณัสนา ศรีศิริ และคณะ, 2561, น.280)

ชุมชนบ้านลาด ต.ศรีสุข อ.กันทรวิชัย จ.มหาสารคาม เป็นอีกหมู่บ้านที่มีการทอผ้าฝ้ายที่มีชื่อของจังหวัด โดยสืบทอดวิธีการทอผ้ามาจากบรรพบุรุษสู่ลูกหลาน เป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้จากคนในชุมชนด้วยกัน ตั้งแต่การย้อมไหมมัดหมี่ และวิธีการทอผ้าไหม การทอผ้าฝ้าย โดยมีผู้ที่ฝีมือการทอผ้าที่ได้รับการยอมรับจากชุมชน มีจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไหมและผ้าฝ้ายจากสมาชิกในหมู่บ้าน มีทั้งผ้าผืน และการแปรรูปเป็นเสื้อผ้าสตรีและบุรุษรูปแบบต่างๆ และผลิตภัณฑ์อื่นๆ เช่น ตุ๊กตา หมอนขวาน และกระเป๋า มีกลุ่มผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นบุคคลทั่วไปและเป็นบุคลากรทั้งภายในและภายนอกองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน ปัจจุบันกลุ่มแปรรูปผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดมีช่องทางการจำหน่ายสินค้าทั้งแบบออฟไลน์และแบบออนไลน์ ซึ่งช่องทางการจำหน่ายสินค้าแบบออฟไลน์จะจัดจำหน่ายที่ศูนย์จำหน่ายสินค้าของชุมชนบ้านลาด และในงานประจำปีที่หน่วยภาครัฐจัดขึ้น ส่วนแบบออนไลน์มีการจัดจำหน่ายในเพจเฟซบุ๊กกลุ่ม ทั้งนี้ ถึงแม้ว่ากลุ่มแปรรูปผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดจะมีช่องทางการจำหน่ายสินค้าทั้งแบบออฟไลน์และแบบออนไลน์แต่ยังพบปัญหาการสร้างการรับรู้ในตัวผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องเพราะมีช่องทางการขายแบบออฟไลน์ที่ศูนย์จำหน่ายสินค้าของชุมชนบ้านลาด และในงานประจำปีที่หน่วยภาครัฐจัดขึ้นเท่านั้นและเป็นการจัดแสดงสินค้า (Display) ในรูปแบบเดิม ๆ ซึ่งขาดความน่าสนใจ ดังนั้นการจัดกิจกรรมทางการตลาดในรูปแบบใหม่จึงเป็นการต่อยอดสินค้ากับกลุ่มผู้บริโภคและการส่งเสริมการขายเพื่อเป็นกลยุทธ์ทางการตลาดให้กับกลุ่มอีกด้วย

ดังนั้น จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้คณะผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาการออกแบบกิจกรรมอีเว้นท์ในการสื่อสารเชิงวัฒนธรรมผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดเพื่อการส่งเสริมการขาย ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลในการนำมาออกแบบกิจกรรมที่สร้างสรรค์ซึ่งเป็นกลยุทธ์การสื่อสารเชิงวัฒนธรรมเพื่อสร้างการรับรู้ความหมาย คุณค่าทางวัฒนธรรมอันดีงาม นอกจากนี้ยังเป็นกลยุทธ์ทางการตลาดในการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เพื่อการส่งเสริมการขายให้ผู้บริโภคเกิดความสนใจและเกิดความต้องการในสินค้าเพิ่มมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางการตลาด ให้กับชุมชนบ้านลาดได้อีกช่องทางหนึ่ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อออกแบบกิจกรรมอีเว้นท์ในการสื่อสารเชิงวัฒนธรรมผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดเพื่อการส่งเสริมการขาย

การบททวนวรรณกรรม

1. การออกแบบกิจกรรมอีเว้นท์

การออกแบบกิจกรรมในงานอีเว้นท์เป็นการวางแผนงาน การพัฒนารูปแบบ และการบริหารงานการจัดการกิจกรรมในงานอีเว้นท์โดยมีปัจจัยสำคัญในการออกแบบกิจกรรม “Two-fold concept” คือ 1) หลักความคิดด้านสุนทรียศาสตร์ในด้านรูปลักษณ์ (Look) และด้านความรู้สึก (Feel) ในกิจกรรมอีเว้นท์ และ 2) หลักความคิดในการคำนึงถึงคุณลักษณะที่ดีในการดำเนินการจัดงานอีเว้นท์ให้มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จสูงสุด ทั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์หลัก ๆ ในการออกแบบรูปแบบกิจกรรมของงานอีเว้นท์เพื่อสร้างความประทับใจให้กลุ่มเป้าหมายที่มาร่วมกิจกรรมนั้น ๆ ในงานอีเว้นท์รวมทั้งผู้ที่มีความเกี่ยวข้องมากที่สุดโดยมีการนำเสนอประสบการณ์การมีส่วนร่วมด้วยโสตประสาทสัมผัสทั้ง 5 ประการ (Multi-Sensory Experience) ผ่านรูปแบบการมองเห็นทางสายตา (Sight) การได้ยินเสียงทางหู (Hearing) การลิ้มรสชาติผ่านทางลิ้นสัมผัส (Tasted) การดมกลิ่นผ่านทางจมูก (Smell) และการสัมผัสผ่านทางกาย (Touch) ทั้งนี้ ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ จะนำโดเมนความรู้ (Domains) ที่เกี่ยวข้องกับโดเมนในการออกแบบสร้างสรรค์ (Design Domain) จำนวน 7 หน่วยย่อย (Classes) ซึ่งประกอบไปด้วย 1) ด้านการออกแบบเนื้อหา (Content Design) 2) ด้านการออกแบบธีม (Theme Design) 3) ด้านการออกแบบโปรแกรมการจัดงาน (Program Design) 4) ด้านการออกแบบบริบทสิ่งแวดล้อมในงาน (Environment Design) 5) ด้านการออกแบบการผลิต (Production Design) 6) ด้านการออกแบบความบันเทิง (Entertainment Design) และ 7) ด้านการออกแบบการจัดเลี้ยงในงาน (Catering Design) มาใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรม (จิณัสนา ศรีศิริบุญ และคณะ, 2561, น.282-283)

2. การสื่อสารเชิงวัฒนธรรม

กลุ่มนักมานุษยวิทยา อธิบายว่าวัฒนธรรม คือ วิถีชีวิตทั้งหมดของมนุษย์ที่ได้แสดงออกมาจนกลายเป็นค่านิยมต่าง ๆ ดังนั้น การสื่อสารเชิงวัฒนธรรม คือ “การสร้างความร่วมมือ” ของสมาชิกในสังคม เนื่องจากกิจกรรมการสื่อสารในชีวิตประจำวันของคนเรา เป็นการประกอบพิธีกรรมรูปแบบหนึ่ง ที่เกิดขึ้นในรูปแบบเดิม ๆ ซ้ำแล้ว ซ้ำเล่า เพื่อแสดงถึง “ความร่วมมือ” ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของสมาชิกทุกคนในสังคม ดังนั้น พฤติกรรมการสื่อสารของคนในสังคมจึงเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อที่สมาชิกในสังคมนั้น ๆ มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งร่วมกันนั่นเอง ทั้งนี้ การสื่อสารเชิงวัฒนธรรมไม่ได้มุ่งอธิบายกระบวนการสื่อสารในแง่ของการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารจากผู้ส่งไปยังกลุ่มผู้รับสาร หากแต่สนใจในการสร้างและการเป็นตัวแทนของความเชื่อที่มีร่วมกัน จากกิจกรรมต่าง ๆ ในการสร้าง “วัฒนธรรมร่วม” ให้เกิดขึ้นได้ ซึ่ง “วัฒนธรรมร่วม” ไม่ใช่สิ่งที่คงอยู่อย่างถาวร แต่วัฒนธรรมร่วมเป็นสิ่งที่ถูกผลิต (Produced) ถูกธำรงรักษา (Maintained) ถูกแก้ไขทดแทน (Repaired) และถูกทำให้เปลี่ยนแปลง (Transformed) โดยกระบวนการสื่อสารอยู่ตลอดเวลาเพื่อเป็นการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้คงอยู่ (ธมนพัชร ศรีชะพลภูสิทธิ, 2562, น.16-17) โดยมุ่งเน้นการสร้างการมีส่วนร่วมจากการสื่อสารเชิงวัฒนธรรมเป็นหลัก

3. กิจกรรมพิเศษเพื่อการส่งเสริมการขาย

กิจกรรมพิเศษ (Special Event) คือ กิจกรรมทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมเพื่อสันทนาการ (Leisure Events) เช่น กีฬา หรือกิจกรรมทางวัฒนธรรม (Cultural Events) เช่น ศิลปะ การเฉลิมฉลอง ซึ่งเป็นการกำหนดเหตุการณ์หรือวาระพิเศษขึ้นมาที่นำเสนอผ่านการสร้างสรรค์ เพื่อดึงดูดความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อช่วยส่งเสริมสินค้าและบริการ ทั้งนี้ เพื่อสร้างภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือให้องค์กร คนในองค์กรให้ได้รับการยอมรับ และยังเป็นการสร้างความสะดวกของข้อมูลข่าวสารต่างๆของ

ผลิตภัณฑ์ให้กับกลุ่มผู้บริโภค ด้วยการใช้กลยุทธ์ในการนำเสนอผ่านเหตุการณ์ กิจกรรมต่าง ๆ โดยมุ่งให้เกิดความเชื่อมโยงและมีความเหมาะสมกับผู้บริโภคหรือกลุ่มเป้าหมายโดยมุ่งหวังผลด้านการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริมการขาย และสื่อสารการตลาดนั่นเอง

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายการวิจัย ได้แก่ 1) กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์ผ้าจากภูมิปัญญาอีสาน จำนวน 10 คน และ 2) กลุ่มวิสาหกิจชุมชนศรีสุขแปรรูปผ้า จำนวน 10 คน รวม 20 คน ซึ่งต้องมีคุณสมบัติคือเป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องหรือเป็นส่วนหนึ่งในโครงสร้างการบริหารจัดการของกลุ่ม ได้แก่ มีส่วนร่วมในกระบวนการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนากิจการบริหารจัดการด้านการผลิต ด้านการแปรรูปสินค้า ด้านการเงิน และด้านการจัดจำหน่าย เป็นต้น และเป็นสมาชิกในกลุ่มอย่างน้อย 5 ปี

2. เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi Structured Interview) ประกอบด้วย 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 ประเด็นข้อคำถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended) อีกทั้ง ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ไปตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ คือ 1) ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) โดยการนำร่างแบบสัมภาษณ์ไปใช้ในการวิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ให้คำแนะนำและทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความเที่ยงตรงของโครงสร้าง (Construct Validity) ความเหมาะสมของภาษา (Wording) 2) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเฉพาะหน้า (Face Validity) โดยการสังเกตพฤติกรรม อากัปกิริยา ท่าทางของผู้ให้สัมภาษณ์เมื่อมีการถามประเด็นคำถามว่ามีความเข้าใจหรือไม่ โดยสามารถปรับเปลี่ยนคำ (Wording) อธิบายเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความเข้าใจและได้คำตอบที่ตรงกับข้อคำถามมากที่สุด และ 3) การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) คณะผู้วิจัยจะเปรียบเทียบคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 20 คน และ 2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ (Document Research) อาทิ หนังสือ ตำรา เอกสารวิชาการ งานวิจัย และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ด้วยการตีความตามเนื้อหา สร้างข้อสรุป โดยการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลและจำแนกวิเคราะห์ตามประเด็นวัตถุประสงค์ของการวิจัย และโดยวิธีพรรณาวิเคราะห์ ส่วนการตรวจสอบข้อมูลและผลการศึกษาแบบสามเส้า (Triangulation method) ใช้วิธีการจัดประชุมเพื่อเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นแก่ผู้ทรงคุณวุฒิและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

การออกแบบกิจกรรมอีเว้นท์ในการสื่อสารเชิงวัฒนธรรมผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดเพื่อการส่งเสริมการขาย

ผลการวิจัยพบว่า ชุมชนบ้านลาด ต.ศรีสุข อ.กันทรวิชัย จ.มหาสารคาม เป็นหมู่บ้านที่มีการทอผ้าฝ้าย ผ้าไหมที่มีชื่อเสียงของจังหวัดมหาสารคาม โดยการสืบทอดวิธีการทอผ้ามาจากบรรพบุรุษสู่รุ่นลูกหลาน เป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้จากคนในชุมชนด้วยกัน ตั้งแต่การย้อมไหมมัดหมี่ และวิธีการทอผ้าไหม การทอผ้าฝ้าย โดยเริ่มจากการทอผ้าเพื่อใช้ในการสวมใส่ในครัวเรือนโดยใช้บ้านตนเองเป็นสถานที่ตั้งกลุ่มในการทอผ้า มีการแปรรูปเป็นเสื้อผ้าสำเร็จรูปในชุมชน และจัดจำหน่ายให้ชุมชนใกล้เคียง ในระดับอำเภอ และในระดับจังหวัด จนกระทั่งได้รับการยอมรับและสร้างชื่อเสียงให้กับชุมชนเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ ในปัจจุบันชุมชนบ้านลาดมีกลุ่มแปรรูปผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาด ดังนี้ กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์ผ้าจากภูมิปัญญาอีสาน กลุ่มทอผ้าฝ้ายแปรรูปบ้านลาด กลุ่มผ้าฝ้ายและเสื้อผ้าสำเร็จรูปบ้านลาด และกลุ่มวิสาหกิจชุมชนศรีสุขแปรรูปผ้า

ในด้านการออกแบบงานกิจกรรมอีเว้นท์ในการสื่อสารเชิงวัฒนธรรมผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดนั้น เน้นการออกแบบสร้างสรรค์ โดยการใช้สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมในการสื่อให้เห็นถึงความหมาย คุณค่า กรรมวิธีในการผลิตของผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดโดยสืบทอดวิธีการทอผ้ามาจากบรรพบุรุษสู่รุ่นลูกหลาน เป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้จากคนในชุมชน ออกแบบกิจกรรมที่สร้างสรรค์แนวคิด และสุนทรียศาสตร์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะดึงดูดความสนใจของผู้รับสารหรือกลุ่มเป้าหมาย เสริมสร้างบรรยากาศ และสร้างประสบการณ์ที่น่าจดจำเกี่ยวกับผ้าฝ้าย ทั้งนี้ โดยมีการใช้องค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ภาพ เสียง สี เสียง และประสบการณ์ ผ่านการมองเห็นการได้ยินและการสัมผัส ที่ถูกผสมรวมเข้าด้วยกันอย่างกลมกลืนในกิจกรรมเชิงปฏิบัติการกระบวนการในการจัดกิจกรรมอีเว้นท์ในการสื่อสารเชิงวัฒนธรรมผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดตามโดเมนด้านการออกแบบสร้างสรรค์จำนวน 4 รูปแบบ ซึ่งสามารถอธิบายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การออกแบบเนื้อหา (Content Design) มีการจัดแสดงนิทรรศการโชว์ลวดลายผ้า สีของผ้าฝ้ายจากการมัดย้อมด้วยสีจากธรรมชาติ (Natural Dye) เช่น การย้อมผ้าด้วยโคลน เปลือกไม้ รากไม้ต่าง ๆ เป็นต้น และการมัดย้อมคราม (Indigo Dye) จากต้นคราม

ภาพที่ 1 แสดงการออกแบบเนื้อหา (Content Design) (สุรีพร คลังพระศรี และคณะ, 2567)

2. การออกแบบธีมงาน (Theme Design) มีการสร้างสรรค์ธีมในการจัดกิจกรรมอีเว้นท์ที่สื่อสารเชิงวัฒนธรรมผ้าฝ้ายของชุมชนบ้านลาดโดยใช้ “ธีมผ้าฝ้าย” ทั้งนี้ผู้ร่วมกิจกรรมต้องสวมใส่ชุดผ้าฝ้ายเพื่อสื่อให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของงานอีเว้นท์

ภาพที่ 2 แสดงการออกแบบธีมงาน (Theme Design) (สุรีพร คลังพระศรี และคณะ, 2567)

3. การออกแบบโปรแกรมงาน (Program Design) คือ มีการจัดโปรแกรมงานที่หลากหลายโดยการคำนึงถึงรูปแบบของกิจกรรมที่จัดให้ไม่ซ้ำซ้อนและมีความต่อเนื่องซึ่งจะสามารถสร้างประสบการณ์การมีส่วนร่วมและความน่าประทับใจให้กับผู้เข้าร่วมงานอีเว้นท์ ทั้งนี้ ประกอบไปด้วย 4 โปรแกรม ได้แก่ การโชว์นิทรรศการลวดลายและสีของผ้าฝ้าย การโชว์สาธิตการย้อมผ้าด้วยสีจากธรรมชาติ การแสดงโชว์ชุดระบำผ้าฝ้ายเปิดงาน และการแสดงแฟชั่นโชว์แบบร่วมสมัยโดยการนำผ้าฝ้ายทอที่ยังไม่แปรรูปโดยสมาชิกกลุ่มแปรรูปผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดมาเดินแบบร่วมกับนางแบบและนายแบบ และชุดเสื้อผ้าแปรรูป หรือเป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปแล้ว เช่น หมวก กระเป๋า เป็นต้น

ภาพที่ 3 แสดงการออกแบบโปรแกรมงาน (Program Design) การโชว์นิทรรศการลวดลายและสีของผ้าฝ้าย (สุรีพร คลังพระศรี และคณะ, 2567)

ภาพที่ 4 แสดงการออกแบบโปรแกรมงาน (Program Design) การโชว์การสาธิตการย้อมผ้าด้วยสีจากธรรมชาติ (สุรีพร คลังพระศรี และคณะ, 2567)

ภาพที่ 5 แสดงการออกแบบโปรแกรมงาน (Program Design) การแสดงโชว์ชุดระบำผ้าฝ้ายเปิดงาน (สุรีพร คลังพระศรี และคณะ, 2567)

ภาพที่ 6 แสดงการออกแบบโปรแกรมงาน (Program Design) การแสดงแฟชั่นโชว์แบบร่วมสมัย (สุรีพร คลังพระศรี และคณะ, 2567)

ภาพที่ 7 แสดงการออกแบบโปรแกรมงาน (Program Design) การแสดงแฟชั่นโชว์แบบร่วมสมัย (สุรีพร คลังพระศรี และคณะ, 2567)

4. การออกแบบบริบทสิ่งแวดล้อม (Environment Design) มีการตกแต่งสถานที่แวดล้อมในการจัดกิจกรรมอีเว้นท์โดยมีการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับกระบวนการในการผลิตผ้าฝ้ายจากธรรมชาติ ซึ่งกลุ่มแปรรูปผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดจะใช้เส้นใยธรรมชาติและจะย้อมจากสีธรรมชาติโดยใช้หลักการมัดย้อมเพื่อให้ได้ลวดลายที่แตกต่างกันออกไปอย่างเป็นธรรมชาติ

ภาพที่ 8 แสดงการออกแบบบริบทสิ่งแวดล้อม (Environment Design) (สุรีพร คลังพระศรี และคณะ, 2567)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

เพื่อออกแบบกิจกรรมอีเว้นท์ในการสื่อสารเชิงวัฒนธรรมผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดเพื่อการส่งเสริมการขาย พบว่า การออกแบบกิจกรรมอีเว้นท์ในการสื่อสารเชิงวัฒนธรรมผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดเพื่อการส่งเสริมการขายตามโดเมนด้านการออกแบบสร้างสรรค์ออกแบบได้จำนวน 4 รูปแบบ ดังนี้

1. การออกแบบเนื้อหา (Content Design) มีการจัดแสดงนิทรรศการโชว์ลวดลายผ้า สีของผ้าฝ้ายจากการมัดย้อมด้วยสีจากธรรมชาติ (Natural Dye) เช่น การย้อมผ้าด้วยโคลน เปลือกไม้ รากไม้ต่าง ๆ เป็นต้น และการมัดย้อมคราม (Indigo Dye) จากต้นคราม

2. การออกแบบธีมงาน (Theme Design) มีการสร้างสรรค์ธีมในการจัดกิจกรรมอีเว้นท์ที่สื่อสารเชิงวัฒนธรรมผ้าฝ้ายของชุมชนบ้านลาดโดยใช้ “ธีมผ้าฝ้าย” ทั้งนี้ผู้ร่วมกิจกรรมต้องสวมใส่ชุดผ้าฝ้ายเพื่อสื่อให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของงานอีเว้นท์

3. การออกแบบโปรแกรมงาน (Program Design) คือ มีการจัดโปรแกรมงานที่หลากหลายโดยการคำนึงถึงรูปแบบของกิจกรรมที่จัดให้ไม่ซ้ำซ้อนและมีความต่อเนื่องซึ่งจะสามารถสร้างประสบการณ์การมีส่วนร่วมและความน่าประทับใจให้กับผู้เข้าร่วมงานอีเว้นท์ ทั้งนี้ ประกอบไปด้วย 4 โปรแกรม ได้แก่ การโชว์นิทรรศการลวดลายและสีของผ้าฝ้าย การโชว์สาธิตการย้อมผ้าด้วยสีจากธรรมชาติ การแสดงโชว์ชุดระบำผ้าฝ้ายเปิดงาน และการแสดงแฟชั่นโชว์แบบร่วมสมัยโดยการนำผ้าที่ยังไม่แปรรูปโดยสมาชิกกลุ่มแปรรูปผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดมาเดินแบบร่วมกับนางแบบและนายแบบ และชุดเสื้อผ้าแปรรูป หรือเป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปแล้ว เช่น หมวก กระเป๋า เป็นต้น

4. การออกแบบบริบทสิ่งแวดล้อม (Environment Design) มีการตกแต่งสถานที่แวดล้อมในการจัดกิจกรรมอีเว้นท์โดยมีการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับกระบวนการในการผลิตผ้าฝ้ายจากธรรมชาติ ซึ่งกลุ่มแปรรูปผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดจะใช้เส้นใยธรรมชาติและจะย้อมจากสีธรรมชาติโดยใช้หลักการมัตย้อมเพื่อให้ได้ลวดลายที่แตกต่างกันออกไปอย่างเป็นธรรมชาติ

การอภิปรายผล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การออกแบบเนื้อหา (Content Design) มีการจัดแสดงนิทรรศการโชว์ลวดลายผ้า สีของผ้าฝ้ายจากการมัตย้อมด้วยสีจากธรรมชาติ (Natural Dye) เช่น การย้อมผ้าด้วยโคลน เปลือกไม้ รากไม้ต่าง ๆ เป็นต้น และการมัตย้อมคราม (Indigo Dye) จากต้นคราม ซึ่งเป็นเนื้อหาที่สะท้อนการออกแบบสร้างสรรค์โดยใช้สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมในการผลิตของผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดโดยสืบทอดวิถีการทอผ้ามาจากบรรพบุรุษสู่ลูกหลาน เป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้จากคนในชุมชนในการสื่อให้เห็นถึงความหมายคุณค่าทางวัฒนธรรมชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับจริยญา ตูมะแก้ว (2566, น.ง) ซึ่งศึกษาเรื่องการสื่อสารเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมผ่านสื่อออนไลน์ของโครงการสปาร์คยูล่านนา พบว่า การออกแบบเนื้อหาสาระและนำเสนอวัฒนธรรม วิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณี และศิลปวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวด้วยภาษาที่เข้าใจช่วยให้ผู้ชมเข้าใจความหมายกระตุ้นทัศนคติ ความเชื่อ ความรู้สึก และสอดคล้องกับจินัสมา ศรีศิริธู และคณะ (2561, น.288) ซึ่งศึกษาเรื่องแนวทางการออกแบบกิจกรรมอีเว้นท์เชิงวัฒนธรรมแบบสนุกสนานในบริบทอัยาศัยไม่ตรีที่จังหวัดจันทบุรี: กรณีศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี พบว่า ในการออกแบบเนื้อหาสถานที่งานอีเว้นท์และจัดหาจัดแสดงนิทรรศการโชว์ที่บ่งบอกถึงอัตลักษณ์ความเป็นไทยเชิงวัฒนธรรมอย่างสนุกสนาน คือ ศาลาไทย แคร่ที่นั่งไม้ไผ่ เวทีมวย และรถสามล้อเครื่อง

2. การออกแบบธีมงาน (Theme Design) มีการสร้างสรรค์ธีมในการจัดกิจกรรมอีเว้นท์ที่สื่อสารเชิงวัฒนธรรมผ้าฝ้ายของชุมชนบ้านลาดโดยใช้ “ธีมผ้าฝ้าย” ทั้งนี้ผู้ร่วมกิจกรรมต้องสวมใส่ชุดผ้าฝ้ายเพื่อสื่อให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของงานอีเว้นท์ สอดคล้องกับคำกล่าวของจิตสุภา เมืองแมน และคณะ (2565, น. 250) ที่อธิบายว่า การออกแบบธีมงานเป็นการประยุกต์แนวความคิดของงานเข้ากับสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมเพื่อสื่อสารและบูรณาการ วัตถุประสงค์ ข้อความ ภาพ และแบรนด์ของอีเว้นท์ ธีมจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อการสร้างบรรยากาศที่มีชีวิตชีวาของอีเว้นท์ ซึ่งการออกแบบธีมอย่าง เหมาะสมจะสามารถโน้มน้าวอารมณ์ของผู้เข้าร่วมอีเว้นท์ให้เคลื่อนไหวไปตามทุกรายละเอียดของงาน และสอดคล้องกับจินัสมา ศรีศิริธู และคณะ (2561, น.288) ซึ่งศึกษา

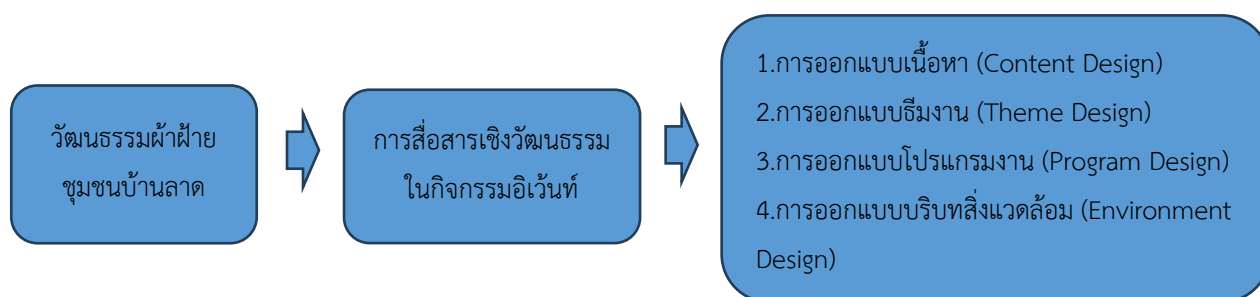
เรื่อง “แนวทางการออกแบบกิจกรรมอีเว้นท์เชิงวัฒนธรรมแบบสนุกสนานในบริบทอัยาศัยไมตรีที่งดงามอย่างไทย: กรณีศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี” ที่พบว่า การออกแบบทีมงานจัดกิจกรรม อาทิ “ทีมงานวัด” “มาเมืองไทย อยู่อย่างไทย” “วัฒนธรรมอาหารริมทางแบบไทย” เป็นการสร้างสรรค์ทีมงานโดยใช้สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม และการสื่อความหมายตามแนวคิดอัตลักษณ์ไทยและจิตวิญญาณความเป็นไทย โดยส่งผ่านอัยาศัยไมตรีที่งดงามอย่างไทยให้กับผู้ร่วมงาน

3. การออกแบบโปรแกรมงาน (Program Design) คือ มีการจัดโปรแกรมงานที่หลากหลายโดยการคำนึงถึงรูปแบบของกิจกรรมที่จัดให้ไม่ซ้ำซ้อนและมีความต่อเนื่องซึ่งจะสามารถสร้างประสบการณ์การมีส่วนร่วมและความน่าประทับใจให้กับผู้เข้าร่วมงานอีเว้นท์ ทั้งนี้ ประกอบไปด้วย 4 โปรแกรม ได้แก่ การโชว์นิทรรศการลดละและสีของผ้าฝ้าย การโชว์สาธิตการย้อมผ้าด้วยสีจากธรรมชาติ การแสดงโชว์เปิดงาน ชุดระบำผ้าฝ้าย และการแสดงแฟชั่นโชว์แบบร่วมสมัยโดยการนำผ้าฝ้ายทอที่ยังไม่แปรรูปโดยสมาชิกกลุ่มแปรรูปผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดมาเดินแบบร่วมกับนางแบบและนายแบบ และชุดเสื้อผ้าแปรรูป หรือเป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปแล้ว เช่น หมวก กระเป๋า เป็นต้น สอดคล้องกับธนธร สันติชาติ และคณะ (2564, น.2) ที่อธิบายว่า การออกแบบกิจกรรมหรืองานอีเว้นท์ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมต่าง ๆ ในหลากหลายรูปแบบที่สอดแทรกเข้าไปในรายการท่องเที่ยวเพื่อสร้างความบันเทิงเป็นการสื่อสารความหมายไปยังนักท่องเที่ยวทั้งทางด้านสังคมและวัฒนธรรมผ่านประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสทั้งห้า เป็นการมุ่งตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวแต่ละคนที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งจะนำไปสู่ความรู้สึกและทัศนคติที่ดีต่องานอีเว้นท์และภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว และสอดคล้องกับจิณสม่า ศรีหิรัญ และคณะ (2561, น.288) ซึ่งศึกษาเรื่องแนวทางการออกแบบกิจกรรมอีเว้นท์เชิงวัฒนธรรมแบบสนุกสนานในบริบทอัยาศัยไมตรีที่งดงามอย่างไทย: กรณีศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี ที่ใช้การออกแบบโปรแกรมงานอีเว้นท์เชิงวัฒนธรรมที่หลากหลายในพิธีการเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนา ได้แก่ เปิดงานโดยขบวนกลองยาวและแห่ต้นกฐิน เชิญชวนแขกมาร่วมร่วมร่วม ทำบุญทอดกฐิน

4. การออกแบบบริบทสิ่งแวดล้อม (Environment Design) มีการตกแต่งสถานที่แวดล้อมในการจัดกิจกรรมอีเว้นท์โดยมีการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับกระบวนการในการผลิตผ้าฝ้ายจากธรรมชาติ ซึ่งกลุ่มแปรรูปผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดจะใช้เส้นใยธรรมชาติและจะย้อมจากสีธรรมชาติโดยใช้หลักการมัดย้อมเพื่อให้ได้ลวดลายที่แตกต่างกันออกไปอย่างเป็นธรรมชาติ สอดคล้องกับธนธร สันติชาติ และคณะ (2564, น.6) ที่อธิบายว่า การออกแบบสิ่งแวดล้อม (Environment Design) เกี่ยวข้องกับการสร้างการได้มาหรือการจัดการด้านอุปกรณ์ตกแต่งการเสริมและใส่เฟอร์นิเจอร์ การตกแต่งประดับประดา และการสร้างสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นและดึงดูดให้เกิดการเรียนรู้เกิดผลทางการตลาดและช่วยสร้างบรรยากาศสนุกสนาน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับจิณสม่า ศรีหิรัญ และคณะ (2561, น.288) ซึ่งศึกษาเรื่องแนวทางการออกแบบกิจกรรมอีเว้นท์เชิงวัฒนธรรมแบบสนุกสนานในบริบทอัยาศัยไมตรีที่งดงามอย่างไทย: กรณีศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี พบว่า มีการใช้วัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้ที่มาจากธรรมชาติ เช่น ใบตอง ตะไคร้หอมกันยุง พวงมาลัย ไม้ไผ่ เสื่อก เพื่อสร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อมให้เป็นวิถีชีวิตแบบไทยที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีการแต่งกายแบบไทยโดยแต่งกายด้วยผ้าไหม การห่มผ้าสไบ ใช้ผ้าโจงกระเบน ใช้ผ้าถุง สวมใส่เสื้อคอกระเช้า และใช้เสื้อม่อฮ่อม ในการออกแบบตกแต่งสภาพแวดล้อม รวมทั้งการแต่งกาย เพื่อสื่อถึงการอนุรักษ์ศิลปและวัฒนธรรมการแต่งกายแบบไทย

ข้อค้นพบ หรือองค์ความรู้ใหม่

งานวิจัยนี้ เป็นการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบกิจกรรมอีเว้นท์ในการสื่อสารเชิงวัฒนธรรมผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาด เพื่อการส่งเสริมการขาย ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นจากความต้องการใช้กลยุทธ์การสื่อสารเชิงวัฒนธรรมผ้าฝ้ายเพื่อสร้างการรับรู้ ความหมาย คุณค่าทางวัฒนธรรมอันดีงามของชุมชนบ้านลาด นอกจากนี้ยังเป็นกลยุทธ์ทางการตลาด ในการโฆษณาและ ประชาสัมพันธ์เพื่อการส่งเสริมการขายซึ่งกิจกรรมทางการตลาดเป็นการต่อยอดสินค้ากับกลุ่มผู้บริโภคสามารถเพิ่มศักยภาพในการ แข่งขันทางการตลาดได้ ทั้งนี้สามารถอธิบายกระบวนการสร้างตราสินค้าได้ตามภาพ ดังนี้

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 สมาชิกในกลุ่มและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรนำผลจากการวิจัยไปใช้ในการออกแบบกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างการรับรู้ให้กลุ่มผู้บริโภค

1.2 ผลการวิจัยสามารถนำสู่นโยบายในประเด็นการส่งเสริมทางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจชุมชนของจังหวัดมหาสารคาม เพื่อผลักดันและสนับสนุนด้านเงินทุน การตลาด ซึ่งจะส่งผลให้ชุมชนเติบโตและยั่งยืนได้ในระยะยาว

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพเท่านั้น การวิจัยในครั้งต่อไปควรใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานร่วมด้วย ควรใช้เชิงปริมาณเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็น และความพึงพอใจกับกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมกิจกรรมที่ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

2.2 การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงแนวคิดในการออกแบบกิจกรรมอีเว้นท์ในการสื่อสารเชิงวัฒนธรรมผ้าฝ้ายชุมชนบ้านลาดเพื่อการส่งเสริมการขายแค่เพียงชุมชนเดียวและในช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น ควรมีการศึกษาจากหลายๆชุมชนและหลากหลายท้องถิ่นที่วัฒนธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่รอบด้านและหลากหลายมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

จริญญา ตุ่มะแก้ว. (2566). การสื่อสารเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมผ่านสื่อออนไลน์ของโครงการสปาร์คุยล้านนา. วารสารสังคมศาสตร์ และวัฒนธรรม, 8(8), 86-98.

- จิตสุภา เมืองแมน และคณะ. (2565). การออกแบบอีเอ็มเพื่อสร้างประสบการณ์อีเว้นท์. *วารสารวไลยอลงกรณ์ (มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์*, 12(3), 245-256.
- จินัสมา ศรีหิรัญ และคณะ. (2561). แนวทางการออกแบบกิจกรรมอีเว้นท์เชิงวัฒนธรรมแบบสนุกสนานในบริบทอัยาศัยโมตรที่ ดงามอย่างไทย: กรณีศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี วิทยาลัยดุสิตธานี*, 12(พิเศษ), 278-294.
- ธนธร สันติชาติ และคณะ. (2464). การสร้างประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสสำหรับงานเทศกาลเชิงวัฒนธรรมในประเทศไทย. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย*, 16(58), 1-12.
- ธมนพัชร ศรีษะพลภูสิทธิ. (2562). รูปแบบการสื่อสารในการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นของกลุ่มทอผ้าไหมยกทองจันทร์โสมา จังหวัดสุรินทร์. สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช: จังหวัดกรุงเทพมหานคร.